

WRĘCZYCA WIELKA

OBLUBIENIEC

Nr 23/2025 8.06.2025

Tygodnik Parafii Świętego Józefa Oblubieńca Najświętszej Maryi Panny

Drodzy Parafianie! Bracia i Siostry w Chrystusie! Święty Kościele we Wręczycy!

„Jeżeli będziecie żyli według ciała,
czeka was śmierć.
Jeżeli zaś przy pomocy Ducha
zadawać będziecie śmierć popędom ciała
– będziecie żyli.”

(z drugiego czytania z Mszy św.)

Czy rzeczywiście jesteśmy gotowi
to, żeby Bóg Ojciec przez Ducha Świętego
dokonał zmian w naszych sercach
i życiu? ks. Robert Grohs, proboszcz

PAPIEŻ LEON XIV NA „X”:

„Jeśli chcesz #pokój, przygotuj instytucje pokoju. Nie chodzi tu wyłącznie o instytucje polityczne, narodowe czy międzynarodowe, lecz o całość instytucji — edukacyjnych, gospodarczych, społecznych — które są wezwane do działania.” (30.05) „Radość Boża nie jest hałaśliwa, ale naprawdę zmienia historię i zbliża nas do siebie nawzajem. Ikona tego jest tajemnica Nawiedzenia, którą Kościół kontempluje w ostatni dzień maja.” „Boga nikt nigdy nie widział. On zwrócił się do nas, wyszedł poza samego siebie. Syn stał się Jego egzegezą, żywą opowieścią. I dał nam moc, abyśmy się stali dziećmi Bożymi. Nie szukajcie, nie szukajmy innej potęgi!” „Razem odbudujemy wiarygodność zranionego Kościoła, posłanego do zranionej ludzkości, wśród zranionego stworzenia. Nie jesteśmy jeszcze doskonali, ale chodzi o to, by być wiarygodnym. Życie znane, czytelne, wiarygodne!” (31.05) „Podczas Jubileuszu rodzin, dzieci, dziadków i osób starszych pozdrawiam wszystkie rodziny, małe kościoły domowe, w których Ewangelia jest przyjmowana i przekazywana. Niech wiara, nadzieja i miłość zawsze wzrastają w naszych rodzinach.” „Dzisiejszy świat potrzebuje przymierza małżeńskiego, aby poznać i przyjąć miłość Boga oraz pokonać, dzięki jego sile jednoczącej i pojednawczej, siły, które rozbijają relacje i społeczeństwa.” „W rodzinie wiara przekazywana jest wraz z życiem, z pokolenia na pokolenie: dzielimy się nią jak pokarmem stołu i uczuciami serca. To sprawia, że jest ona miejscem szczególnym, gdzie spotykamy Jezusa, który nas

zawsze miłuje i pragnie naszego dobra.” (1.06) „Wiara jest przede wszystkim odpowiedzią na spojrzenie miłości, a **największym błędem, jaki możemy popełnić jako chrześcijanie, jest, jak pisał św. Augustyn: uważać, że łaska Chrystusa polega na Jego przykładzie, a nie na darze Jego osoby.**” (2.06)

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

1. Dziś, w uroczystość Zesłania Ducha Świętego, prosimy Boga Ojca, aby zesłał „dary Ducha Świętego na całą ziemię i dokonał w sercach wiernych cudów, które zdziałał w początkach głoszenia Ewangelii”.
2. Bardzo dziękuję wszystkim za liczny udział w Mszach świętych uroczystości 30. Rocznicy Poświęcenia Kościoła we Wręczycy w ostatnią środę. Wdzięczność jest czytelnym znakiem miłości.
3. Jutro, w poniedziałek, będziemy obchodzili święto Najświętszej Maryi Panny, Matki Kościoła – święto patronalne Ruchu Światło-Życie (członkom życzę dalszego wzrostu i jeszcze większej miłości), w środę – wspomnienie św. Barnaby, Apostoła, w czwartek – święto Jezusa Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana, w piątek – wspomnienie św. Antoniego z Padwy, prezbitera i doktora Kościoła, a w sobotę – wspomnienie bł. Michała Kozala, biskupa i męczennika.
4. Serdecznie wszystkich zapraszam we wtorek o 19:00 na Mszę św. dzięczynną za 25 lat posługi kapłańskiej Ks. Grzegorza Płanety i o Boże błogosławieństwo i siły do rozwoju na dalsze lata życia i służby Jubilata.
5. Zbliża się uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa (19 czerwca). Uroczystą procesją eucharystyczną przejdziemy tego dnia ulicą Częstochowską do samego końca. Proszę, by tam mieszkający wierzący udekorowali całą trasę procesji, a jak największa grupa dzieci w różnym wieku przygotowała się do sypania kwiatów Jezusowi Panu. Już teraz warto gromadzić płatki. Proponuję, by pierwszy ołtarz został zbudowany w okolicy znaku „Częstochowa 16” lub numeru 10A, drugi – w okolicy początku ulicy Konwaliowej, trzeci – w okolicy numeru 24A lub 25A, a czwarty w okolicy krzyża pod lasem.
6. Nabożeństwa czerwcowe odprawiamy w niedzielę o 17:30, w dni powszednie po ostatniej Mszy św., a w sobotę po porannej Mszy świętej Maryjnej.
7. W najnowszej „Niedzieli” polecam artykuł „Charyzmatycy w Kościele” oraz „Wartości, które budują przyszłość”.
8. W „Oblubieńcu” umieściłem ważny List Pastorski Arcybiskupa Metropolity Włocława Depo, który miał być odczytany tydzień temu, a także ostatnią katechezę Papieża Leona i jego słowo z Jubileuszu Rodzin, Dzieci, Dziadków i Starszych.

Ja jestem z wami!

List pasterski Arcybiskupa Metropolity Częstochowskiego na uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego 2025 r.

Bracia i Siostry w Chrystusie, Jedynym Odkupicielu człowieka!

Wraz z całym Kościołem powszechnym przeżywamy Jubileusz 2025 lat od narodzin Jezusa Chrystusa. Hasło przewodnie trwającego Roku Świętego, które brzmi

„Pielgrzymi nadziei”, przypomina o ziemskiej przemijalności każdego człowieka, a zarazem orientuje nas na życie wieczne z Bogiem w niebie. Dzisiejsza uroczystość Wniebowstąpienia Pańskiego skłania nas do refleksji nad istotą chrześcijańskiej nadziei, dostosowania do niej naszego myślenia i życia, a w przestrzeni kościelnej właściwego ukierunkowania działalności duszpasterskiej.

1. Chrystus – nadzieja nasza

Nadzieja, jako jedna z trzech cnót Boskich, jest darem Ducha Świętego nierozdzielnie związanym z wiarą i miłością. Dana w załączku podczas chrztu św. powinna być przez chrześcijan pielęgnowana i rozwijana poprzez słuchanie słowa Bożego oraz głębokie życie modlitewne i sakramentalne. Dla jej wzrostu ogromne znaczenie ma świadectwo innych, a szczególnie chrześcijańskiej wspólnoty w wymiarach rodziny, parafii i wielorakich form zrzeszeń kościelnych. Przedmiotem nadziei, a zarazem głębokim pragnieniem ludzkiego serca, jest szczęśliwe życie wieczne w niebie, a co za tym idzie pewność drogi i środków prowadzących do niego.

Dzisiejsze słowo Boże nie pozostawia najmniejszej wątpliwości. Każdemu człowiekowi raz dane jest ziemskie życie, a bezpośrednio po jego zakończeniu odbywa się sąd, który rozstrzyga o całej wieczności. Nadzieja życia wiecznego z Bogiem w niebie opiera się na odkupieńczej ofierze Jezusa Chrystusa. Autor Listu do Hebrajczyków, nawiązując do starotestamentalnego kultu, ukazuje Chrystusa jako Jedyne, prawdziwego i wielkiego Arcykapłana, który przez swoją Krew przelaną za grzechy ludzi wchodzi do Miejsca Świętego, czyli do nieba. Tym samym, przez ofiarę swojego Ciała Jezus zapoczątkowuje dla wierzących drogę nową i żywą. Mamy więc pewność, że przez Krew Chrystusa i my możemy wejść do nieba. Potrzeba jednak z naszej strony serca prawego i pełnego wiary oraz duszy oczyszczonej od wszelkiego zła.

2. Msza św. zbawczą ofiarą

Nasze oczyszczenie i uświęcenie dokonuje się przez sakramenty święte, które są pewnymi środkami prowadzącymi do nieba. Przez chrzest św. odrodzeni do życia nadprzyrodzonego trzymamy się niewzruszenie nadziei życia wiecznego wtedy, gdy z ufnością w Boże miłosierdzie często korzystamy z sakramentu pokuty i pojednania oraz w pełni uczestniczymy we Mszy św., która jest sakramentalnym uobecnieniem ofiary Krzyża. Zgodnie ze słowami Chrystusa: „Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskreszę w dniu ostatecznym” (J 6,54), zbawcza skuteczność eucharystycznej ofiary urzeczywistnia się wtedy, gdy uczestniczący w niej przyjmują Jego Ciało i Krew. Tym samym ofiara eucharystyczna, która jest prawdziwą ucztą, daje nam zadatek nieśmiertelności i kieruje ku ostatecznemu przyjściu Chrystusa na końcu dziejów. Jest zadatkiem i gwarancją przyszłego zmartwychwstania oraz pozwala kroczyć ziemskimi drogami z chrześcijańską nadzieją na lepszą przyszłość. Eucharystia zatem jest naszą najpewniejszą drogą do nieba.

Tę prawdę doskonale zrozumiał nastoletni Carlo Acutis, który trafnie nazwał Eucharystię „autostradą do nieba”. Ponieważ ten współczesny błogosławiony bardzo pragnął, by wszyscy ludzie też odkryli kochające Serce Boga w Najświętszym Sakramencie, dlatego z wielką pieczołowitością i zapalem przygotował wystawę na

temat cudów eucharystycznych. Jego mama Antonia zachęcała go przy tym, by prosił Pana Jezusa o inne, nowe cuda, które pokazywałyby, że Chrystus ze swoją ofiarą jest prawdziwie obecny w konsekrowanej Hostii. Prośby Carla – o czym przekonana jest jego mama – zostały wysłuchane. W zaledwie dziewięć dni po jego śmierci, czyli 21 października 2006 r. w Tixtli w Meksyku miał miejsce cud eucharystyczny. Kolejne dwa wydarzyły się w Polsce – pierwszy z nich w drugą rocznicę śmierci Carla, 12 października 2008 r. w Sokółce, a drugi – w Boże Narodzenie 25 grudnia 2013 r. w Legnicy. Wszystkie te cuda, zbadane przez wybitnych naukowców i potwierdzone przez władze kościelne, przypominają wydarzenie z Lanciano sprzed kilkunastu wieków, kiedy to konsekrowana Hostia zmieniła się w ciało, które po szczegółowej naukowej analizie okazało się fragmentem mięśnia konającego serca ludzkiego.

3. Eucharystia tajemnicą obecności Zmartwychwstałego Pana

Msza św. jest ofiarą, a jednocześnie ucztą, dziękczynieniem, uobecniającą pamiętką i komunią. Wszystkie te wymiary Eucharystii łączą się i nabierają pełnego znaczenia dopiero wtedy, gdy pamiętamy, że Msza św. jest tajemnicą realnej obecności Chrystusa. Ten aspekt Najświętszego Sakramentu bardziej niż inne wystawia na próbę wiarę wierzących i domaga się jednoznacznego nauczania. Dlatego z całą mocą powtórzmy, że Chrystus Pan ofiaruje się w sposób bezkrwawy w Eucharystii uobecniając moc Jego zbawczej ofiary Krzyża w momencie, gdy przez słowa konsekracji zaczyna być realnie obecny pod postaciami chleba i wina. Nie jest to obecność tylko duchowa, a tym bardziej symboliczna. Jak nauczał papież św. Paweł VI, po konsekracji pod postaciami chleba i wina cały i pełny Chrystus Pan jest obecny w swojej fizycznej rzeczywistości, także cieleśnie, co jest dla nas wielką tajemnicą wiary. Eucharystia jest zatem obecnością zmartwychwstałego Pana, przez którą wypełnia się obietnica wstępującego do nieba Jezusa, który pozostaje z Kościołem aż do skończenia świata. Dlatego wiara wymaga od nas, byśmy stając w obliczu Eucharystii mieli głęboką świadomość, że znajdujemy się przed samym Chrystusem.

Niestety ta niezwykła i radosna prawda, że Pan jest z nami, nie dotarła jeszcze do serc wielu ochrzczonych i nie kształtuje ich chrześcijańskiego życia. Według papieża Benedykta XVI problem urósł do tego stopnia, że „nasze podejście do Eucharystii może jedynie budzić przerażenie”. Powiedział on, że spadek uczestnictwa w niedzielnej Eucharystii pokazuje, jak niewiele dzisiejsi katolicy wiedzą i jak mało doceniają wspaniałość daru, który polega na rzeczywistej obecności Zbawiciela. Eucharystia – zdaniem Benedykta XVI – została zdewaluowana do zwykłej ceremonii, przy czym uważa się za oczywiste i czego zwyczaj wymaga, by była sprawowana na rodzinnych uroczystościach jak np. śluby i pogrzeby. Również sposób, w jaki ludzie często przyjmują Komunię św., pokazuje, że wielu postrzega ją jako gest czysto ceremonialny.

Znamienne jest pod tym względem świadectwo św. Faustyny Kowalskiej. Sekretarka Bożego Miłosierdzia zanotowała w swoim Dzienniczku następujące słowa Pana Jezusa: „Ach, jak Mnie to boli, że dusze tak mało łączą się ze Mną w Komunii

św. Czekam na dusze, a one są dla Mnie obojętne. Kocham ich tak czule i szczerze, a One mi nie dowierzają. Chcę je obsypać łaskami – one przyjąc ich nie chcą. Obchodzą się ze Mną, jak z czymś martwym, a przecież mam serce pełne miłości i miłosierdzia. – Abyś poznała choć trochę Mój ból, wyobraź sobie najczulszą matkę, która bardzo kocha swe dzieci, jednak te dzieci gardzą miłością matki, rozważ jej ból, nikt jej nie pocieszy. – To słaby obraz i podobieństwo Mojej miłości” (Dzienniczek 1447).

4. Kongres eucharystyczny

Drodzy bracia i siostry w Chrystusie!

Z Jubileuszem Kościoła powszechnego 2025 lat od wcielenia i narodzenia Syna Bożego zbiega się 100-lecie najpierw diecezji, a od 1992 r. archidiecezji częstochowskiej. Po darze nawiedzenia Maryi w znaku Jej Cudownego Wizerunku, który uroczyste odprowadziliśmy na Jasną Górę 2 maja br., najważniejszym wydarzeniem jubileuszowym będzie dziewiąty w historii Kościoła częstochowskiego Kongres Eucharystyczny. Podczas gdy poprzedniemu, który odbył się w 2005 r., towarzyszyły słowa: „Panie, pozostań z nami!”, ten będziemy przeżywać pod hasłem „Oto Ja jestem z wami”. Setna rocznica powstania Kościoła częstochowskiego skłania nas do dziękczynienia za ogrom łask i darów, którymi Bóg nas obdarzył. Musimy jednocześnie zapytać o nasze „teraz” i o przyszłość, zrobić rachunek sumienia i przeprosić za grzechy oraz na nowo zaufać Chrystusowi i Jego Matce. Jak nauczał nas św. Jan Paweł II, „nie zbawi nas żadna formuła, ale konkretna Osoba oraz pewność, jaką Ona nas napęlnia: Ja jestem z wami!” (*Novo millennio ineunte*, 29). Dlatego idąc też za głosem Benedykta XVI przyznajmy, że to, czego naprawdę potrzebuje Kościół częstochowski, to odnowa wiary w rzeczywistość Jezusa Chrystusa danego nam w Najświętszym Sakramencie. Ufam, że kongres, który będziemy przeżywać od 3 czerwca do 29 października br., przyniesie nam tak bardzo konieczne pobudzenie i ożywienie kultu eucharystycznego.

Pierwszą stacją kongresową będzie w dniach 3–5 czerwca 2025 r. Triduum dla kapłanów przed uroczystością Zesłania Ducha Świętego zaplanowane pod hasłem „Duchowość eucharystyczna kapłana”. Następnie 14 czerwca br. w Bazylice archikatedralnej w Częstochowie odbędzie się Kongres Eucharystyczny Dzieci „Eucharystia – moja autostrada do nieba” połączony z pielgrzymką Liturgicznej Służby Ołtarza. Uroczystość Najświętszego Ciała i Krwi Pańskiej przypadająca 19 czerwca będzie okazją do zorganizowania i głębokiego przeżycia parafialnej stacji kongresowej. Dla częstochowian będzie to centralna procesja Bożego Ciała, która rozpocznie się Mszą św. na Jasnej Górze o g. 10.00. Wszystkich wiernych Kościoła częstochowskiego zapraszam w tym samym dniu do udziału w koncercie uwielbienia pt. „Ja Jestem”, który odbędzie się o godz. 19.30 na Placu kościelnym im. św. Jana Pawła II w Częstochowie przy ul. Ogrodowej 28.

Kolejne stacje kongresowe będą miały miejsce w czterech regionach duszpasterskich we wrześniu i październiku br. ze specjalnym uwzględnieniem młodzieży. Punktem kulminacyjnym Jubileuszu Kościoła częstochowskiego, a zarazem zakończeniem kongresu będzie uroczysta Eucharystia sprawowana w

Bazylice archikatedralnej w Częstochowie 29 października 2025 r.

Wymienione stacje kongresowe, do udziału w których gorąco zachęcam, niech staną się znakiem, że cały Kościół częstochowski w jego różnych wymiarach podejmuje refleksję nad misterium Eucharystii i pragnie oddać należną cześć Panu. Błagajmy przy tym Boga Ojca, aby przebaczył nam naszą oziębłość, grzechy i nadużycia wobec Najświętszego Sakramentu, a Ducha Świętego, aby nauczył nas na nowo, jak wielka jest ofiara Syna Bożego Jezusa Chrystusa. Proszę jednocześnie o odnowienie praktyki adoracji eucharystycznej, a w czerwcu o liczny udział w nabożeństwie ku czci Najświętszego Serca Pana Jezusa. Bądźmy wszyscy świadkami Zmartwychwstałego Pana, który w Eucharystii pozostaje z nami przez wszystkie dni aż do skończenia świata i jest naszą jedyną Nadzieją.

Z serca udzielam pasterskiego błogosławieństwa: W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego. Amen!

(-) ✠ Wacław DEPO

ARCYBISKUP METROPOLITA CZĘSTOCHOWSKI

8. Robotnicy w winnicy

„Rzekł do nich: «Idźcie i wy do mojej winnicy»” (Mt 20, 4)

katecheza w ramach cyklu *Jubileusz 2025. Jezus Chrystus naszą nadzieją.*

Część II. Życie Jezusa. Przypowieści.

4 czerwca 2025 r.

Z Ewangelii według św. Mateusza (Mt 20, 1-7)

[Jezus rzekł:] «Albowiem królestwo niebieskie podobne jest do gospodarza, który wyszedł wczesnym rankiem, aby nająć robotników do swej winnicy. Umówił się z robotnikami o denara za dzień i posłał ich do winnicy. Gdy wyszedł około godziny trzeciej, zobaczył innych, stojących na rynku beczynnie, i rzekł do nich: „Idźcie i wy do mojej winnicy, a co będzie słuszne, dam wam”. Oni poszli. Wyszedszy ponownie około godziny szóstej i dziewiątej, tak samo uczynił. Gdy wyszedł około godziny jedenastej, spotkał innych stojących i zapytał ich: „Czemu tu stoicie cały dzień beczynnie?” Odpowiedzieli mu: „Bo nas nikt nie najął”. Rzekł im: “Idźcie i wy do winnicy”.

Drodzy Bracia i Siostry!

Chciałbym zatrzymać się nad jeszcze jedną przypowieścią Jezusa. Także i ona jest opowieścią, która umacnia naszą nadzieję. Czasami bowiem mamy wrażenie, że nie potrafimy odnaleźć sensu naszego życia: czujemy się bezużyteczni, nieodpowiedni, zupełnie jak robotnicy czekający na rynku, aż ktoś ich zatrudni. Ale niekiedy czas mija, życie toczy się dalej, a my nie czujemy się dowartościowani czy też docenieni. Być może nie dotarliśmy na czas, inni pojawili się przed nami, albo troski zatrzymały nas gdzie indziej.

Metafora targowiska bardzo pasuje również do naszych czasów, ponieważ rynek jest miejscem prowadzenia interesów, gdzie niestety kupuje się i sprzedaje również uczucia i godność, próbując na nich zarobić. A kiedy nie czujemy się docenieni,

uznani, grozi nam nawet, że sprzedamy się pierwszemu lepszemu. Pan przypomina nam jednak, że nasze życie ma wartość, a Jego pragnieniem jest pomóc nam ją odkryć.

Również w komentowanej dziś przypowieści są robotnicy oczekujący na kogoś, kto zatrudni ich na jeden dzień. Znajdujemy się w 20. rozdziale Ewangelii św. Mateusza i tutaj spotykamy postać, która zachowuje się w sposób niezwykle, zaskakujący i budzący pytania. Jest to właściciel winnicy, który sam wychodzi, aby poszukać swoich robotników. Najwyraźniej chce nawiązać z nimi osobistą relację.

Jak już wspomniałem, jest to przypowieść dająca nadzieję, ponieważ mówi nam, że ten gospodarz wychodzi kilkakrotnie, aby szukać tych, którzy oczekują na nadanie sensu swojemu życiu. Gospodarz wychodzi o świcie, a następnie co trzy godziny powraca, aby szukać robotników, by wysłać ich do swojej winnicy. Zgodnie z tym harmonogramem, po wyjściu o trzeciej po południu nie byłoby już powodu, żeby wychodzić ponownie, ponieważ dzień pracy kończył się o szóstej.

Jednak ten niestrudzony gospodarz, który za wszelką cenę chce nadać wartość życiu każdego z nas, wychodzi również o piątej. Robotnicy, którzy pozostali na placu targowym, prawdopodobnie stracili już wszelką nadzieję. Ten dzień został zmarnowany. A jednak ktoś nadal w nich wierzył. Jaki sens ma zatrudnianie robotników tylko na ostatnią godzinę dnia roboczego? Jaki sens ma pójście do pracy tylko na godzinę? A jednak, nawet gdy wydaje nam się, że niewiele możemy zrobić w życiu, zawsze warto. Zawsze istnieje możliwość znalezienia sensu, ponieważ Bóg miłuje nasze życie.

Otóż niezwykłość tego gospodarza widać również pod koniec dnia, w momencie wypłaty. Z pierwszymi robotnikami, tymi, którzy przyszli do winnicy o świcie, gospodarz uzgodnił wynagrodzenie, które było typową stawką za dzień pracy. Pozostałym powiedział, że da im, tyle, ile będzie słuszne. I właśnie w tym miejscu przypowieść ponownie prowokuje nas [do refleksji nad tym], co jest sprawiedliwe? Dla właściciela winnicy, czyli dla Boga, sprawiedliwe jest, aby każdy miał to, co niezbędne do życia. On sam osobiście wezwał robotników, zna ich godność i na tej podstawie chce im zapłacić. I wszystkim daje po jednym denarze.

Jak czytamy, robotnicy z pierwszej godziny są rozzarowani: nie potrafią dostrzec piękna gestu gospodarza, który nie był niesprawiedliwy, ale po prostu szczodry, nie patrzył jedynie na zasługi, ale także na potrzeby. Bóg chce dać wszystkim swoje Królestwo, czyli życie pełne, wieczne i szczęśliwe. Tak samo postępuje Jezus wobec nas: nie tworzy klasyfikacji, ale temu, kto otworzy przed Nim swoje serce, daje całego Siebie.

W świetle tej przypowieści współczesny chrześcijanin może ulec pokusie, by pomyśleć: „Po co zaczynać pracę od razu? Skoro wynagrodzenie jest takie samo, po co pracować więcej?”. Na te wątpliwości św. Augustyn odpowiadał tak: „Dlaczego więc zwlekasz z pójściem za tym, który cię wzywa, skoro jesteś pewien wynagrodzenia, lecz niepewny dnia? Uważaj, aby przez swoje zwleknięcie nie pozbawić się tego, co On ci da zgodnie ze swoją obietnicą” (*Mowa*, 87, 6, 8.).

Chciałbym powiedzieć, zwłaszcza ludziom młodym, aby nie czekali, ale z

entuzjazmem odpowiedzieli Panu, który wzywa nas do pracy w swojej winnicy. Nie zwlekaj, zakasuj rękawy, ponieważ Pan jest hojny a nie zostaniesz zawiedziony! Pracując w Jego winnicy, znajdziesz odpowiedź na to głębokie pytanie, jakie w sobie nosisz: jaki jest sens mojego życia?

Drodzy bracia i siostry, nie zniechęcajmy się! Nawet w mrocznych chwilach życia, kiedy czas mija, nie dając nam odpowiedzi, jakich szukamy, prosimy Pana, aby wyszedł ponownie i dotarł do nas tam, gdzie na Niego czekamy. Pan jest hojny i przyjdzie niebawem!

Pozdrowienie

Serdecznie pozdrawiam Polaków. Zachęcam do odważnego podążania za Panem, w odpowiedzi na wezwanie, które kieruje do każdego z was. Niech przewodnikami w tej wędrówce będą święci i błogosławieni. Należy do nich bł. Pier Giorgio Frassati, patron tegorocznego ogólnopolskiego Spotkania Młodych na Polach Lednickich. Z serca wam błogosławię!

Papież Leon XIV

Jubileusz Rodzin, Dzieci, Dziadków i Starszych

Homilia Ojca Świętego Leona XIV 1 czerwca 2025 r.

Ewangelia, którą przed chwilą usłyszeliśmy, ukazuje nam Jezusa, który podczas Ostatniej Wieczerzy modli się za nas (por. J 17, 20). Słowo Boże, które stało się człowiekiem, zbliżając się do końca swojego życia ziemskiego, myśli o nas, swoich braciach, stając się błogosławieństwem, błaganiem i uwielbieniem Ojca, z mocą Ducha Świętego. Również my, wkraczając pełni zdumienia i ufności w modlitwę Jezusa, zostajemy włączeni przez Jego miłość w wielki plan, który dotyczy całej ludzkości.

Chrystus prosi bowiem, abyśmy wszyscy byli „jedno” (w. 21). Chodzi o największe dobro, jakiego można pragnąć, ponieważ ta powszechna jedność urzeczywistnia między stworzeniami odwieczną wspólnotę miłości, z którą utożsamia się sam Bóg jako Ojciec, który daje życie, Syn, który je przyjmuje, i Duch, który je podziela.

Pan nie pragnie, abyśmy chcąc się zjednoczyć stali się nieokreśloną masą, jak anonimowy blok, lecz pragnie, abyśmy byli jedno: „jak Ty, Ojcze, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno” (w. 21). Jedność, o którą modli się Jezus jest zatem wspólnotą opartą na tej samej miłości, jaką miłuje Bóg i z której przychodzi na świat życie i zbawienie. Jako taka jest ona przede wszystkim darem, który przynosi Jezus. To właśnie z serca człowieka Syn Boży zwraca się do Ojca, mówiąc: „Ja w nich, a Ty we Mnie! Oby się tak zespolili w jedno, aby świat poznał, żeś Ty Mnie posłał i że Ty ich umiłowaleś tak, jak Mnie umiłowaleś” (w. 23).

Słuchajmy z zachwytem tych słów: Jezus objawia nam, że Bóg tak nas miłuje, jak kocha samego siebie. Ojciec nie kocha nas mniej niż kocha swojego Jednorodzonego Syna, to znaczy nieskończenie. Bóg nie kocha mniej, ponieważ kocha wcześniej, miłuje jako pierwszy! Świadczy o tym sam Chrystus, mówiąc do Ojca: „umiłowaleś Mnie przed założeniem świata” (w. 24). I tak właśnie jest:

w swoim miłosierdziu Bóg od zawsze pragnął przyciągnąć do siebie wszystkich ludzi, a to Jego życie, ofiarowane za nas w Chrystusie, czyni nas jednym, jednoczy nas między sobą.

Napełnia nas radością słuchanie dzisiaj tej Ewangelii, podczas Jubileuszu rodzin i dzieci, dziadków i osób starszych.

Najmilsi, otrzymaliśmy życie, zanim jeszcze go zapragnęliśmy. Jak nauczał Papież Franciszek, „wszyscy ludzie są dziećmi, ale nikt z nas nie wybierał, czy się narodzić” (Anioł Pański, 1 stycznia 2025) Nie tylko to. Zaraz po urodzeniu potrzebowaliśmy innych, aby żyć. Sami nie dalibyśmy rady: to ktoś inny nas ocalił, troszcząc się o nas, o nasze ciało i ducha. Wszyscy żyjemy zatem dzięki relacji, czyli wolnej i wyzwalającej więzi międzyludzkiej i wzajemnej trosce.

To prawda, że czasami to człowieczeństwo jest zdradzane. Na przykład za każdym razem, gdy przyzywa się wolności nie po to, aby dawać życie, lecz aby je odbierać, nie po to, aby spieszyć z pomocą, lecz aby skrzywdzić. Jednak nawet w obliczu zła, które przeciwstawia i zabija, Jezus nadal modli się do Ojca za nas, a Jego modlitwa działa jak balsam na nasze rany, stając się dla wszystkich zapowiedzią przebaczenia i pojednania. Taka modlitwa Pana Jezusa nadaje pełny sens tym jasnym chwilom naszej wzajemnej miłości jako rodziców, dziadków, synów i córek. I to właśnie chcemy głosić światu: jesteście tutaj, aby być „jedno”, tak jak Pan chce, abyśmy byli „jedno” w naszych rodzinach i tam, gdzie żyjemy, pracujemy i studiujemy: różni, a jednak jedno, tak liczni, a jednak „jedno”, zawsze, w każdych okolicznościach i w każdym okresie życia.

Najmilsi, jeśli w ten sposób się miłujemy, na fundamencie Chrystusa, który jest „alfą i omega”, „początkiem i końcem” (por. Ap 22, 13), to będziemy znakiem pokoju dla wszystkich, w społeczeństwie i w świecie. I nie zapominajmy: z rodzin rodzi się przyszłość narodów.

W ostatnich dekadach otrzymaliśmy znak, który napełnia radością, a jednocześnie skłania do zastanowienia: mam na myśli fakt, że beatyfikowano i kanonizowano małżonków, i to nie osobno, ale razem, jako pary małżeńskie. Myślę o Ludwiku i Zeli Martin, rodzicach św. Teresy od Dzieciątka Jezus; jak również o błogosławionych Alojzym i Marii Beltrame Quattrocchich, których życie rodzinne toczyło się w Rzymie w ubiegłym wieku. I nie zapominajmy o polskiej rodzinie Ulmów: rodzicach i dzieciach zjednoczonych w miłości i w męczeństwie. Powiedziałem, że jest to znak, który skłania do refleksji. Tak: Kościół wskazując ich jako przykładnych świadków małżonków, mówi nam, że dzisiejszy świat potrzebuje przymierza małżeńskiego, aby poznać i przyjąć miłość Boga oraz pokonać, dzięki jego sile jednoczącej i pojednawczej, siły, które rozbijają relacje i społeczeństwa.

Dlatego z sercem pełnym wdzięczności i nadziei wam, małżonkowie, mówię: małżeństwo nie jest ideałem, ale kanonem prawdziwej miłości między mężczyzną a kobietą: miłości całkowitej, wiernej, płodnej (por. św. Paweł VI, Encyklika *Humanae vitae*, 9). Ta sama miłość, która przekształca was w jedno ciało, uzdalnia was, na obraz Boga, do dawania życia.

Dlatego zachęcam was, abyście byli dla swoich dzieci przykładem spójności,

zachowując się tak, jak chcecie, aby one się zachowywały, wychowując je do wolności poprzez posłuszeństwo, zawsze szukając w nich dobra i środków, aby je pomnażać. A wy, dzieci, bądźcie wdzięczni swoim rodzicom: mówienie „dziękuję” za dar życia i za wszystko, co wraz z nim otrzymujemy każdego dnia jest pierwszym sposobem oddania czci ojcu i matce (por. Wj 20,12). Wam wreszcie, drodzy dziadkowie i starsi, zalecam czuwanie nad tymi, których kochacie, z mądrością i współczuciem, z pokorą i cierpliwością, jakich nauczyły was [przeżyte] lata.

W rodzinie wiara przekazywana jest wraz z życiem, z pokolenia na pokolenie: dzielimy się nią jak pokarmem przy stole i uczuciami serca. To sprawia, że jest ona miejscem szczególnym, gdzie spotykamy Jezusa, który nas zawsze miłuje i pragnie naszego dobra.

Chciałbym dodać jeszcze jedną rzecz. Modlitwa Syna Bożego, która napędza nas nadzieją na naszej drodze, przypomina nam również, że pewnego dnia wszyscy będziemy uno unum (por. św. Augustyn, Sermo super Ps. 127): jedną rzeczą w jedynym Zbawicielu, objęci wieczną miłością Boga. Nie tylko my, ale także ojcowie i mamy, babcie i dziadkowie, bracia, siostry i dzieci, którzy już nas poprzedzili w świetle Jego wieczystej Paschy i których obecność odczuwamy tutaj, razem z nami, w tym uroczystym wydarzeniu.

INTENCJE MSZALNE

Niedziela 8.06 – Uroczystość Zesłania Ducha Świętego

7:10 Różaniec św.

7:45 Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny

8:00 † Stefana (r.), Stanisławę, Zdzisławę, Czesławę i Marylę Ściubidłów,
Henrykę i Eugeniusza Skędów, Wiesławę Flakę oraz Józefa Glina

11:00 O Boże błogosławieństwo z okazji zawarcia sakramentu małżeństwa
O Boże błogosławieństwo dla Fabiana Fabrycznego, jego rodziców
i chrześniaków z okazji chrztu świętego

O Boże błogosławieństwo dla Adrianny i jej rodziców z okazji 1. urodzin

17:30 Nabożeństwo czerwcowe

18:00 † Kazimierę, Jana i Adama Kotów, Marianę, Stefana, Włodzimierza,
Krzysztofa i Henryka Lamików

Poniedziałek 9.06 – Święto Najświętszej Maryi Panny, Matki Kościoła

7:00 Za Ruch Światło-Życie z naszej parafii w dniu święta patronalnego

18:00 O Boże błogosław. i wiele łask dla parafian z ul. Mickiewicza i sąsiednich
Nabożeństwo czerwcowe

Wtorek 10.06 – 25. Rocznica święceń kapłańskich Ks. Grzegorza Płanety

18:00 † Eleonorę (r.), Stanisławę i Józefa Kędziorów, Helenę i Tadeusza
Pietrzaków oraz zmarłych z rodziny Kędziorów

19:00 Dziękczynna za 25 lat posługi kapłańskiej Ks. Grzegorza Płanety i o Boże
błogosławieństwo i siły do rozwoju na dalsze lata

Nabożeństwo czerwcowe

Środa 11.06 – Wspomnienie św. Barnaby, Apostoła

7:00 O Boże błogosław. i wiele łask dla parafian z pierwszej części ul. Długiej

17:15 **Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy**

17:45 **Godzinki ku czci św. Józefa**

18:00 **Nowenna do św. Józefa i Msza św.**

- 1.) W intencjach znajdujących się w skrzynce modlitewnej
- 2.) O owoce Jubileuszu wcielenia Syna Bożego 2025 r. w naszej parafii
- 3.) O powrót do zdrowia i siłę ducha do chorowania dla Marii, Wiesi, Agaty, Ewy, Justyny, Krystyny, Józefa, Andrzeja, Justyny, Urszuli, Krystyny, Sylwii, Anny, Edwarda, Pauliny, Doroty, Beaty, Katarzyny i Edyty
- 4.) O cud uzdrowienia, łaskę przebaczenia i żywą wiarę w rodzinie
- 5.) O uzdrowienie brata
- 6.) † Annę, Jana, Franciszka i Edmunda Staszczaków, Helenę i Dariusza Czapników
- 7.) † Jana Majchera (8 r.)
- 8.) † Annę (r.), Jana i Alfreda Ułamków, Jana i Bogumiłę Firsztów oraz Tadeusza i Mariannę Czapników
- 9.) † Józefę i Marcina Marczyków, Jerzego i Andrzeja Kempów, Adama, Genowefę i Bronisławę Urbańczyków
- 10.) † Bolesława Gębusia od rodziny z Bielawy
- 11.) † Aleksandra Przygodę od kuzynki Haliny z rodziną
- 12.) † Annę Gorzelak od Mirki Lamik z rodziną
- 13.) † Edwarda Krysińskiego od sąsiadów
- 14.) † Stefana Pietrzaka od rodziny Pilarzów
- 15.) † Barbarę Nasiłowską od Eli i Andrzeja Kałów z rodziną

Nabożeństwo czerwcowe

Czwartek 12.06 – Święto Jezusa Chrystusa, Najwyższego i Wiecznego Kapłana

18:00 1.) † Marię Chwastek (6 r.) oraz Marię i Władysława Myrdów

2.) O Boże błogosław. i wiele łask dla parafian z drugiej części ul. Długiej

Nabożeństwo czerwcowe

Piątek 13.06 – Wspomnienie św. Antoniego z Padwy, prezbitera i doktora Kościoła

18:00 1.) † Władysławę i Władysława Mastalerzów, Eleonorę Raczyńską, Eugeniusza Gazdę oraz Józefa i Adama Gansińców

2.) O Boże błóg. i wiele łask dla parafian z ul. Częstochowskiej i sąsiednich

Nabożeństwo czerwcowe

Adoracja Najświętszego Sakramentu w ciszy (do 21:00)

21:00 **Fatimskie pokutne nabożeństwo różańcowe**

Sobota 14.06 – Wspomnienie bł. Michała Kozala, biskupa i męczennika

8:45 **Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny**

9:00 † Zygmunta Jakubika od rodziny Ślęzaków, Jakubczyków i Lenartowiczów

Nabożeństwo czerwcowe

18:00 † Pelagię, Lucjana, Teresę i Genowefę Supernaków, Helenę i Mieczysława Ujmów, Helenę i Jana Ptaków, Witolda Kurka oraz Mariannę, Stefana, Kazimierza, Mariana, Zofię i Janusza Słowińskich

Niedziela 15.06 – Uroczystość Najświętszej Trójcy

7:10 Różaniec św.

7:45 Godzinki o Niepokalanym Poczęciu Najświętszej Maryi Panny

8:00 † Mariannę (8 r.), Stefana, Włodzimierza, Wiesława, Marię i Krzysztofa Lamików

11:00 O Boże błogosławieństwo dla Jolanty Kłak z okazji imienin

O Boże błogosławieństwo dla Jolanty Kot z okazji imienin

O Boże błogosławieństwo dla Franciszka Borkowskiego i Jana Płanety z okazji przyjęcia błogosławieństwa do posługi lektora

17:30 Nabożeństwo czerwcowe

18:00 † Janinę i Marka Grzybów, Henryka, Stanisława i Stanisławę Kurzaczków, Zygmunta, Helenę i Stanisława Grzybów oraz zmarłych z rodziny Paciepników

Msze św. w niedziele i święta wolne od pracy 8:00, 11:00, 18:00

Msze św. w dni powszednie 9:00 (soboty), 18:00 (od poniedziałku do soboty)

Nowenna do św. Józefa w środy o 18:00

Nabożeństwa I-czwartkowe i I-piątkowe o 18:40; I-sobotnie o 9:40

Oratorium św. Józefa dla dzieci i młodzieży od wtorku do czwartku, 15:30–17:00

Adoracja Najświętszego Sakramentu poniedziałek, 18:30 – 19:00; środa, 17:15 – 17:45 i piątek, 18:40 – 21:30

Próby chóru parafialnego poniedziałek, 19:00 – 21:00

Próby diakonii muzycznej dzieci piątek, 17:00

Codzienna modlitwa różańcowa w niedzielę o 7:15; w poniedziałek o 17:15; we wtorek o 17:15; w środę o 19:00; we czwartek o 17:15 i sobotę o 9:40

Odwiedziny chorych z obrzędem Komunii św. poza Mszą św.

Pierwsze piątki miesiąca oraz na żądanie

Grupy Ministranci i lektorzy – soboty o 10:00

Diakonia miłosierdzia – pierwszy wtorek miesiąca o 16:30 (kontakt: 609136447),

Diakonia wyzwolenia – drugi poniedziałek miesiąca o 19:00.

Biblioteka parafialna w środę po wieczornej Mszy św.

Księgarnia parafialna czynna w środy od 19:00 i na życzenie (665530505)

Kancelaria parafialna

Poniedziałek o 17:00, a w inne dni powszednie po umówieniu się – tel. 343170213

Poradnia Życia Rodzinnego

Siedziba w „Domu św. Józefa”, umawiamy się indywidualnie – tel. 609136447

Kontakt ul. 3-Maja 4, 42-130 Wręczyca Wielka,

parafiawreczyca.pl, tel. **34 3170213**, oblubieniec@parafiawreczyca.pl

Konto parafialne

Parafia Katolicka św. Józefa, PKO Bank Polski 66 1020 1664 0000 3802 0331 2881